

Jeg kunde ønske tillige at sige et Par Ord om det, som er drøftet saa meget i disse Dage om Forsøgsstationen i Midt- og Vestjylland. Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at jeg i Fjor tog Ordet for denne Forsøgsstation, og det er med megen Beklagelse, at jeg i disse Dage har været Vidne til, at der mellem Repræsentanterne for de Valgkredse, som Forsøgsstationen skulde komme til gode, er saa stor Uenighed om, hvor den skal ligge. Jeg maa da minde om, at Forholdet er dog dette, at Repræsentanter for de samvirkende Landboforeninger i Ringkøbing Amt sammen med Repræsentanter for Statens Planteavlsudvalg i fuld Enighed have udpeget de Pladser, som det nu er foreslaaet at lægge Forsøgsstationen paa, og jeg tvivler noget om, at man ved at skyde Sagen ud til næste Aar vilde kunne opnaa en større Enighed end den, der er mellem Landbrugets Repræsentanter der ude paa Egnen i Øjeblikket. At man her inde mellem de forskellige Repræsentanter skulde opnaa fuldstændig Enighed om Beliggenheden, tvivler jeg om. Jeg synes, at den Enighed, der har vist sig mellem Repræsentanterne for de samvirkende Landboforeninger i Ringkøbing Amt og Statens Planteavlsudvalg, er tilstrækkelig til at vise, at den bedste Plads er den, der nu foreslaas. Jeg synes, at vi skulde slaa os til Ro dermed, og jeg for mit Vedkommende er betænkelig ved at skyde Sagen ud, fordi jeg tror, at det kan ende med, at det hele forsumper.

Naar jeg i Dag har bedt om Ordet, er det i Virkeligheden i en anden Anledning. Ved Finanslovforslagets første Behandling tillod jeg mig at komme ind paa en længere Omtale af de Fjordske Fodringsforsøg. Det ses af Betænkningen, at der har været et Samraad angaaende disse Fodringsforsøg ved Landbohøjskolen. Ved første Behandling tillod jeg mig at komme ind paa disse Forsøg kontra de saakaldte Rentabilitetsforsøg, der ere satte i Gang af Professor Goldschmidt, Godsejer Moesgaard-Kjeldsen og Proprietær Lemming. Jeg skulde ikke vende tilbage til denne Sag i Dag, hvis der ikke havde foreligget en særlig Anledning, men Sagen er den, at Professor Goldschmidt i Dag har fundet Anledning til offentligt at udsende en Pjece, hvori han angriber mig for den Tale, jeg holdt ved Finanslovens 1ste Behandling, og hvori han opstiller nogle ny Eksempler, som skulle bevise hans Forsøgsmetodes Rigtighed og Fodringsmaades Fortræffelighed. Denne Pjece, som jeg her

holder i min Haand, har en lille Forhistorie, idet den allerede for halvanden Maaned siden har været tilstillet forskellige Medlemmer her i Tinget, men Professor Goldschmidt fandt ikke den Gang Anledning til at tilstille mig den, og da den var tilstillet vedkommende Medlemmer som et fortroligt Aktstykke, var jeg hidtil afskaaren fra at omtale den her. I Dag foreligger den imidlertid offentligt, og jeg er altsaa i min fulde Ret til at komme ind paa Sagen og føler mig forpligtet til at tage Pjecen i Opløbet.

Som det vil være bekendt, er Professor Goldschmidts Regel ved hans Fodringsforsøg den, at han paa det Hold Køer, som han fodrer efter sine egne Principper, stiller alle de Køer, der ere de bedste Malkere. Han siger selv i en tidligere Pjece: „Vi have saaledes — som jeg ogsaa udtrykkeligt har udtalt det i Beretningen — som Regel sat de bedste Malkere paa det Hold, som fodres mest rationelt“. Men netop derved giver man jo disse Hold et betydeligt Forspring. Det er, som om man vilde foranstalte en Konkurrence mellem to Løbere og forud vidste, at den ene løb meget hurtigere end den anden. Man behøver vist ikke at være Professor for at kunne forudsige, hvordan en sliig Konkurrence vilde falde ud. Det kan vist ethvert Barn forudse.

For nu imidlertid at imødegaa denne Anke opstiller Professor Goldschmidt i sin ny Pjece en ny Sammenligning, idet han tager to Hold Køer, der ved Forsøgets Begyndelse ere lige gode Malkere, og han siger da triumferende: Kritikken kan altsaa ikke ramme de her nævnte to Hold. Ja, lad os nu se. For det første har Professor Goldschmidt maattet gribe til den Udvej at sammenligne to Hold Køer, der staa paa to forskellige Gaarde. Det er i og for sig uheldigt, thi selv om Kraftfoderet stammer fra samme Lager, kunne de andre Fodermidler have været vidt forskellige, men dette er ikke det værste. Nej, det værste er, at Kælvnings- og Løbningstiderne ere vidt forskellige for de to Hold, men det undlader Professor Goldschmidt ganske at oplyse i sin Pjece. Forholdet er imidlertid dette, at det Hold Køer, Hold 2 paa Oregaard, som Professor Goldschmidt fodrer efter sine egne Principper, ved Forsøgets Begyndelse gennemsnitlig var 47 Dage nærmere ved Kælvningen end det modstaaende Hold. Endnu værre bliver Forholdet ved Forsøgets Slutning, da begge Hold have løbet, og det Hold, han fodrer efter sine egne Princip-